

lesarabrøv

»Sannleiks-
vitni«

Alt síða Óli Breckmann slapp inn á Dagblaðið við sinum skitna penni, hevur hann nýtt mestu orku sína til ymsar hetzkampanjur móti javnaðarmonnum. Fyri tað mesta hevur hetta gingið út uppá at fáa Føroya fólk at trúgva, at størst øll javnaðarfólk eru heidningar, at javnaðarmenn í Norðurlondum og kommunistar í Russlandi standa fyrri somu hugsjónum o.s. fr.

Væl hevur henda skitna herferð vagnast, tí stórir partur av Føroya fólk tykist í dag at trúgva hesum — at vit bæði eru kommunistar og heidningar.

Óli hevur tó ikki staðið einsamallur í hesum stríði. Hann hevur verið væl og virðiliga stuðlaður av monnum sum Paula Elletsen, Johannes M. Olsen og á sinni stríðshetjuni Jørmundi Vagadal ???

Eisini hava hesir garpar — ið hvussu er Óli B., mest sum roynt at tikið patent uppá Lech Walensa og hansara frælsisstríð. Men hitt nýggja Póland hevur her fullkomiliga spilt teirra skitna spæl.

Tí nú, eftir at hava loyst seg úr russisk-kommunistiska haftinum, trina nýggju leiðararnir í Pólandi fram (Harrin lati verk teirra eydnast) og kunngerá, at teir vilja skipa landið eftir *sosialistisku* hugsjónini og við *Norðurlondum — serliga Svørki — sum fyrirmynd*.

Hervið hava tit, Óli B., Pauli E., Johannes M. o.a. komið tykkum sjálvum so eiggiliga í rasshaft — og standa urlatnir fyrri Føroya fólk — sum *landsins* størstu lygnhalsar og *utspillarar*.

Javnaðarmaður
(sum gongur í kirkju)

Óli B. og Pauli E. landsins størstu lygnhalsar

Lesið um
ítrótt í

sosialinum

Lýsið í sosialinum

Skúlastjórin vrakaður
og alt er sagt

Syndarligt lesarabræv stendur í týsdags-Dimmuni 12. sept. Brævskrivarin sigur seg vera fyrrverandi skúlanæming við Vágs Skúla.

Tað er altíð lætt at »moralisera« við laturligum tvæti. Men tibetur hevur slíkt bert negativar avleiðingar fyrri ætlanina við einum tilikum »systematiskum vrovli-greitti«.

Undirritaðu flentu í kiki, tá lisið varð um spaklynta fyrrverandi skúlastjóran. Í okkara næmingatíð hoyrdust B.Æ-brøl hansara onkursvegna lika

oman á keiina. Løgið spaklyndi.

»Hvar eru stuðlar skúlastjórans«, verður spurt í lesarabrævinum. Teir flestu eru uttan íva staddir í hinum kjallaranum »tit vita«. Tessvegna eru teir stuðlar, ikk' ...

Vit meta ikki, at neyðugt er at sakna persónligt aftursvar frá fyrrverandi skúlastjóranum. Hann hevur jú rættiliga nógv »starvsfólk« undir sær. Ein er skrivari. Ein tekur sær av at senda limakort út fyrri eitt foreldrafelag, har einasta treytin fyrri upptøku er, at viðkom-

andi er barnleysur. Og so ikki at gloyma tey, ið fast verða brúkt at sáa illgitingar millum fólk.

Sokallaða tænastrámannakanningin hevði onki virði, av tí at fyrrverandi skúlastjórin nýtti lærusetningin: »Put noget i lommen, som er større end dig selv«. Hetta vita uttan íva øll starvsfólkini í landsstýrinum.

At enda skal gerast vart við, at tað ikki samsvarar við veruleikan, tá sagt verður, at børn vóru tikið heim úr skúlanum, tá ið fyrrverandi skúlastjórin var settur aftur í starv eft-

ir fyrru suspenderingina, men foreldur höttu við tí. Foreldur, sum vistu, at skúlin ikki var nakar skúli, um HANN varð settur aftur í starv. Foreldur, sum vóru bangin um børn síni. Foreldur, sum hugsaðu um børn síni og framtíð teirra.

Nú er tann stundin komin, at farast má at lufta út í Vágs Skúla. Øll vindeyggu á viðan vegg, so at fólk kunnu byrja at gloyma dunstin av øllum tí ótrúliga, sum farið er fram innan hasar veggirnar.

HERMES og TROTUP

Sekur er hann,
sum at sær tekur

Í Dimmalætting 12/9 hevur Heini O. Heinesen fingið ílt í búkin av grein minari (Heini dýrur drongur). Tað sýnist sum Heini er eitt av hesum fólkunum, sum halda seg kunna siga alt um øll og einki tola sjálvi. Tað, sum fekk meg at skriva nevndu grein, er tann ljóta skiving, sum Heini er komin við hetta síðsta hálfarið, serliga imóti Lasse Klein og Atla Dam, hvar hesir skilamenn verða urlatnir av Heina. Serliga í trimforum hevur hann verið so ljótur í sinum uttalilsum, at fólk flest vamlast, hann sigur av tingsins roðarapalli, at Lasse ikki visti av at hann skrivaði undir samgonguskjalið fyrri tyllskapi. Hann ivast um Lasse er nog klókur at stýra einum flokki, og at Lasse hevur brúkt fleiri hundrað millionir í

heimildarloysi. Hetta eru grovar skuldsetingar imóti einum hampamanni, sum eisini skulu svarast í rættinum.

Undirritaði kennir Heina og havi altíð hildið hann vera ein hövligan politikara og ein skilamann, men hetta seinasta hálfarið havi eg mist alla virðing fyrri honum. Hann leikar óður, men adressan er skeiv, tá ið Lasse og Atli fáa skuluna. Tað er ikki teirra skyld, at Heini liggur bundin á hond og fót í sambandsleypinum.

At enda til Heina O. Heinesen, tú lovar at steyna, men sum tað stendur í Brynhildartátti, »Ikki óttist eg höttir tinar tó tú ert í orðum stív«. Og orðatakið sigur (hoyrt um ein annan hygg um teg sjálvan).

Norðingur

Sandingar —
heimasandsfólk

Í sambandi við hátiðarhaldið í Sands kirkju seinasta sunnudag, stóð at lesa í bløðunum, at í hesari kirkju vóru sandingar doyptir og konfirmeraðir í háltannaðhundrað ár.

Orðið *sandingur* verður ikki altíð brúkt rætt. Tað vanliga var, at øll fólk av Sandoyinni vórðu rópt sandingar, meðan fólk, sum vóru heimahoyrandi á Sandi (búðu á Sandi) vórðu rópt heimasandsfólk.

Tað er púra rætt, tá vit hoyra útvarps-

mannin undir fótólts-spæli siga sandingar um B71, tí har eru leikarar úr fleiri bygdam í Sandoyinni. Vóru spælarnir bert úr Sandsbygd, so átti hann at sagt heimasandsmenn.

Sostatt skuldi tað staðið skrivað um dóp og konfirmation í Sands kirkju, at her vóru heimasandsbørn doypt og konfirmerað í 150 ár.

Orðið *sandingur* hevur sama tyding sum eystringur, norðingur o.s.fr.